

Úvodem

Vážení farníci, milé sestry, milí bratři.

Ve čtvrtek před odjezdem na Velikonoce jsme si spokojeně seděli v Římě v Nepomucenu s bohoslovci a kněžími u oběda a najednou mi zvoní telefon. Na displeji svítí jméno Jan Vokál. Omluvil jsem se bratrům a šel telefon samozřejmě vzít. Během pár minut jsem se dozvěděl, že mým novým působištěm bude právě pět farností farního obvodu Ústí n. Orlicí. Málem mi podklesla kolena, protože jsem čekal všechno možné, ale ne tak velkou farnost, vždyť jsem nikdy ještě na samostatném místě nebyl. Otec biskup si to ovšem nenechal rozmluvit a jen mi řekl, že to dobře dopadne a že můžu zavolat otci Vladislavovi, svému předchůdci, že ten už to také ví. Hned po obědě jsme si s Vládou volali a musím říct, že si jeho přístupu od začátku neskutečně vážím. Uklidnil mě a povzbudil a vyjádřil radost z toho, že jej střídám právě já.

Proč vám toto píšu? Rád bych, abyste věděli, že přicházím k nám do Ústí s velkým respektem k tomu všemu, co jste zde spolu s kněžími a ostatními spolupracovníky za těch 17 let (a i za roky předchozí) udělali, co jste rozjeli a jak zde fungujete. A pevně věřím, že se nám podaří na to vše dobré navázat. A nebojte se, nemalují si žádné vzdušné zámky, je mi jasné, že i v těchto farnostech žijí lidé a ne andělé. Od chvíle telefonátu s otcem biskupem se také za naše farnosti modlím a prosím Pána Boha, abychom se točili kolem Něj a ne kolem sebe. Nepřicházím na faru, kde bych byl jako „kůl v plotě“, ale vím, že tu funguje dobrý farní tým složený z kněží i ochotných laiků, a hlavně vím, že se tu na farním životě (nejen v Ústí, ale právě i v okolních farnostech) podílí mnoho a mnoho lidí. Moc si toho vážím a těším se na postupné poznávání se a společnou spolupráci.

Asi by bylo vhodné, abych se vám alespoň maličko představil. Pocházím z malého města Červený Kostelec, 70 km severně od Ústí. Jsem druhý ze čtyř dětí, narozený v dubnu 1990. Nikdy jsem nezůstal tam, kam mě rodiče postavili. Byl jsem tak živé dítě, že jediná možnost, jak mě v kostele umravnit, byla postavit mě už ve 4 letech k oltáři.

Kdybyste vám měl říct, proč jsem se stal knězem... nevím... Pán Bůh si mě nějak přitahoval, a přestože jsem měl vždy milion zájmů, myšlenka na kněžství mě neopustila. Po gymnáziu v Náchodě jsem se tedy přihlásil do kněžského semináře. Strávil jsem rok

v Olomouci, tři roky v Praze a tři roky v římském Nepomucenu. Jako mou první farnost vybral o. biskup Litomyšl, která je od Ústí coby kamenem dohodil a zbytek došel přes kopec pěšky. Působil jsem tam rok jako jáhen a dalších pět jako kaplan až do letošního srpna. Litomyšlští farníci měli tak tu „čest“ snášet mé první jáhenské a kněžské krůčky. Za jejich trpělivost a vůbec za vše jsem jim velmi vděčný. Říká se: „První farnost, první láska.“ Tak bych vás jen chtěl poprosit o trpělivost, pokud se někdy přereknu a vypadne ze mě něco jako „u nás v Litomyšli“. Nebojte, chci být u nás v Ústí naplno.

Asi se sluší dodat, že poslední dva roky v Litomyšli byly trochu speciální, jelikož jsem tam byl spíše „dálkové“. Otec biskup mě totiž poslal znovu na studia do Říma, kde jsem se dva roky věnoval studiu morální teologie, Bohu díky úspěšně. Nemusíte mít strach, že bych ještě musel něco dopisovat.

Začínáme teď nový školní rok, na konci září budeme v Ústí slavit slavnost posvěcení kostela Nanebevzetí Panny Marie a o pár dní později slavnost našeho národního svátku sv. Václava. Od října se už také rozběhne výuka náboženství. Tak bych jen chtěl povzbudit všechny rodiče i děti, aby se snažili najít si v nabitých kalendářích čas právě i na náboženství, které se mi zdá velmi důležité nejen kvůli vědomostem, ale právě také proto, že víru nežijeme sami, ale vždy společně.

Jedinou novinku jsem si dovolil navrhnout hned na začátku. Jedná se o nabídku vzdělávání středoškoláků a vysokoškoláků. Zdá se mi totiž, že v tomto věku je kromě společné modlitby, zábavy atd. na společenství zvlášť důležité mít prostor a čas se zamýšlet nad svou vírou i z hlediska rozumu. Proto tato nabídka a těším se, že spolu s mladými najdeme nějaký formát, jak se společně setkávat a vzdělávat.

Moc Vás všechny prosím o modlitbu za naše farnosti, za nás kněze, kteří Vám zde budeme sloužit, a prosím o trpělivost s farářem nováčkem. Rád Vám žehnám.

P. Jenda Piřinec

Z kalendáře...

14.9.	Povýšení svatého Kříže
15.9.	Panny Marie Bolestné
18.9.	25. neděle v mezidobí
25.9.	26. neděle v mezidobí
Posvícení kostela
Nanebevzetí P. Marie
28.9.	slavnost sv. Václava
29.9.	archandělů Michaela, Gabriela a Rafaela
2.10.	27. neděle v mezidobí
Andělů strážných
7.10.	Panny Marie Růžencové
9.10.	28. neděle v mezidobí
15.10.	Festival duchovní hudby

Uvnitř vydání:

DĚKANSTVÍ INFORMUJE	2
SLOVO ŽIVOTA	3
ZE ŽIVOTA FARNOSTI	4, 5
CHALOUPKA DĚVČAT	6
MINISTRANTSÝ TÝDEN	7
MISIJNÍ KLUBKO	8
KURZ SAMUEL	
MLÁDEŽ NA CSM	9
ABRAHAM KLUB	10
JEDNOTA OREL	11
Z ČESKÝCH LIBCHAV	12
Z ŘETOVÉ	13
ZE SOPOTNICE	
Z DOLNÍCH LIBCHAV	14
POZVÁNKY, STALO SE...	15
STRÁNKA PRO DĚTI	16

PŘÍLOHA MEDIÁN

LOUČENÍ S OTCEM VLADISLAVEM

Nedělní bohoslužby	
Ústí nad Orlicí	7 a 8.30 hod.
Dolní Libchavy	10.00 hod.
České Libchavy	10.00 hod.
Sopotnice	11.10 hod.
Řetová	8.00 hod.
Kerhartice	18.9. v 11.10 hod. pouť a posvícení
Černovír	11. 9. v 11.10. hod. posvícení
Houžovec	18.9. v 15.00 hod. pouť
Řetůvka	28.9. v 15.00 hod. pouť

MŠE SVATÁ V NEMOCNICI

PÁTEK 9. 9., 14. 10. v 15 hodin

ADORACE MUŽŮ

NEDĚLE 4. 9.; 2. 10. v 19 hodin

MŠE SVATÁ PRO DĚTI

PÁTEK 23. září; 21. října v 18 hodin
od 17 hodin ministrantská schůzka a sboreček

MISIJNÍ KLUBKO A CUKRÁRNA

NEDĚLE 25. 9.; 23. 10.; 13. 11.

SLAVNOSTI, POUTĚ A POSVÍCENÍ

Černovír, posvícení, neděle 11. září

Kerhartice, pouť a posvícení, neděle 18. září

Houžovec, Panny Marie Bolestné, neděle 18. září

SLAVNOST POSVĚCENÍ KOSTELA ÚSTÍ NAD ORLICÍ,
NEDĚLE 25. ZÁŘÍ

Ústí nad Orlicí v 7 a 8.30 hodin

SLAVNOST SVATÉHO VÁCLAVA, STŘEDA 28. ZÁŘÍ

Ústí nad Orlicí v 8.30 hodin

Po mši svaté půjdeme průvodem na Podměstí k soše sv. Václava, kde bude modlitba za národ.

České Libchavy v 10 hodin

Dolní Libchavy v 10 hodin

Sopotnice v 8.30 hodin

Řetůvka, kaple sv. Václava v 15.00 hodin

Příležitost ke svátosti smíření v říjnu:

Ústí nad Orlicí:

neděle 2. října 17–19 hodin

pátek 7. října 12 – 18 hodin

České Libchavy

pátek 7. října po mši svaté

Dolní Libchavy

čtvrtek 6. října od 15.40 hodin

Sopotnice

čtvrtek 6. října od 17 hodin

Řetová

čtvrtek 6. října od 18.30 hodin

Náboženství/ katecheze na děkanství v Ústí nad Orlicí

Rozpis rozvrhu najdete níže. Všechny skupiny začínají první týden v říjnu, konkrétní termíny najdete u každé skupiny. Také zde najdete kontakty na vyučující, se kterými, prosíme, řešte případné změny a omluvenky. Prosíme o příspěvek na pomůcky a vybavení ve výši 100 Kč na školní rok za dítě.

Katecheze Dobrého pastýře pro předškoláky v Ústí

I letos nabízíme otevření jedné skupiny dětí s Katechezí dobrého pastýře. Bohužel nemáme kapacity na více než jednu skupinku 8 dětí ve věku od 4 let.

Katecheze trvá cca 45–60 minut, plánovaná je na středu v 16.30 hodin. Vážní zájemci ať se hlásí e-mailem u Veroniky Poslušné do neděle 25. září, domluvíme se na dalším postupu či možnostech.

Třída	Den	Čas	místo	Vyučující	Zahájení
1. třída	pondělí	16.30	Učebna KDP	Bc. Jana Motlová	3.10.
2. třída	úterý	16.30	Učebna KDP	Bc. Jana Motlová	4.10.
3. třída	úterý	15.00	Učebna KDP	Mgr. Veronika Poslušná	4.10.
4. třída	středa	15.00	Učebna KDP	Mgr. Veronika Poslušná	5.10.
5. třída	pátek	14.00	Učebna KDP	Mgr. Veronika Poslušná	7.10.
6. třída	pátek	14.00	Červený sál	P. ThLic. Jan Pitřinec	7.10.
7. třída	pátek	14.00	kuchyně	Mgr. Jiří Suchomel	7.10.
8. + 9. třída	středa	17.30	Červený sál	ThLic. Jan Pitřinec	5.10.
středoškoláci	úterý	podvečer	Červený sál	ThLic. Jan Pitřinec	ohlásíme

Kontakty:

Bc. Jana Motlová:

j.motlova@seznam.cz

Mgr. Veronika Poslušná:

poslusnaveronika@seznam.cz

Mgr. Jiří Suchomel:

jiri.suchomel@centrum.cz

P. ThLic. Jan Pitřinec:

jan.pitrinec@gmail.com

„Jsem nezávislý na všech, a přece jsem udělal ze sebe služebníka všech, abych tak získal tím větší počet lidí.“ (1 Kor 9,19)

Slovo života na tento měsíc je převzato z Pavlova prvního listu křesťanům v Korintu. Pavel je v Efezu a těmito slovy se snaží dát řadu odpovědí na problémy, které vznikly v řecké komunitě v Korintu, kosmopolitním městě a velkém obchodním centru, proslulém Afroditiním chrámem, ale také pověstnou zkažeností.

Adresáti listu se díky apoštolovu kázání před několika lety obrátili od pohanství ke křesťanské víře. Jeden ze sporů, který rozděloval komunitu, se týkal toho, zda mohou jíst maso obětované modlám při pohanských obřadech.

Pavel zdůrazňuje svobodu, kterou máme v Kristu, a předkládá rozsáhlou analýzu toho, jak se chovat tváří v tvář určitým rozhodnutím, a zvláště se zastavuje u pojmu svoboda.

„Jsem nezávislý na všech, a přece jsem udělal ze sebe služebníka všech, abych tak získal tím větší počet lidí.“

Protože křesťané vědí, že „modly ani bohové tohoto světa nic nejsou a že jest jen jeden Bůh“ (srov. 1 Kor 8,4), je nepodstatné, zda se jí maso obětované modlám či nikoli. Problém však nastává, když se křesťan ocitne v přítomnosti těch, kdo toto vědomí, toto poznání víry ještě nemají, a svým postojem tak může pohoršovat slabé svědomí.

Když je v sázce poznání a láska, pro Pavla není pochyb – učedník si musí zvolit lásku i tím, že se zřekne vlastní svobody, stejně jako to udělal Kristus, který se z lásky svobodně stal služebníkem.

Pozornost vůči slabým bratřím, vůči těm, kteří mají křehké svědomí a malé poznání, je zásadní. Cílem je „získat“ v tom smyslu, aby se dobrý a krásný život evangelia dostal k co největšímu počtu lidí.

„Jsem nezávislý na všech, a přece jsem udělal ze sebe služebníka všech, abych tak získal tím větší počet lidí.“

Jak píše Chiara Lubichová: „Jsme-li začleněni do Krista, jsme-li Jím, pak být rozdělení, mít protichůdné myšlenky, znamená rozdělovat Krista. (...) V případě, že (...) mezi prvními křesťany hrozilo nebezpečí porušení svornosti, bylo jim doporučeno, aby se vzdali vlastních myšlenek, jen aby byla zachována láska. (...) Tak je tomu i dnes. I když jsme někdy přesvědčeni, že určitý způsob myšlení je ten nejlepší, Pán nám v zájmu zachování lásky ke všem napovídá, že je někdy lepší ze svých představ ustoupit, že je lepší něco méně dokonalého ve shodě s druhými než dokonalejšího v neshodě.

A toto „spíše se ohnout, než něco zlomit“ je jednou z vlastností, možná bolestných, ale také nejúčinnějších a požehnaných Bohem, která udržuje jednotu podle ryzího Kristova učení. Proto umí člověk hodnotu jednoty ocenit.“

„Jsem nezávislý na všech, a přece jsem udělal ze sebe služebníka všech, abych tak získal tím větší počet lidí.“

Zkušenost vietnamského kardinála F. X. Nguyen Van Thuana, který strávil třináct let ve vězení, z toho devět v naprosté izolaci, svědčí o tom, že pokud je láska opravdová a nezištná, vyvolává lásku jako odpověď. Během věznění byl svěřen pěti strážcům, ale velitelé rozhodli, že budou každých čtrnáct dní vystřídáni jinou skupinou, protože bývali biskupem „nakaženi“. Nakonec se rozhodli nechat stále ty stejné, jinak by biskup „nakazil“ všechny policisty ve vězení.

On sám vypráví: „Zpočátku se mnou strážci nemluvili, odpovídali pouze ano a ne. (...) Jednou v noci mne napadla myšlenka: ‚Františku, jsi velmi bohatý, máš Kristovu lásku ve svém srdci, miluj tak, jako Ježíš miluje tebe.‘ Příštího dne jsem je začal ještě více mít rád, více milovat Ježíše v nich – úsměvem, tím, že jsem s nimi prohodil pár laskavých slov. (...) Krok za krokem jsme se stávali přáteli.“

Ve vězení si za pomoci svých vězňatelů vyrobil náprsní kříž, který nosil až do své smrti jako symbol přátelství, které se mezi nimi zrodilo: kousky dřeva a železný řetízek.

Letizia Magri

F. X. Nguyen Van Thuan. Narodil se v roce 1928 v katolické rodině, zemřel v Římě v roce 2002. 15. srpna 1975, krátce poté, co byl papežem Pavlem VI. jmenován arcibiskupem koadjuktorem (pomocným biskupem s právem nástupnictví) v Saigonu, byl zatčen vietnamskými orgány. Začala tak jeho pohnutá cesta trvající třináct let mezi domácím vězením a izolačními celami, vězeňskými tábory a týráním všeho druhu, přičemž mu neustále zářila neochvějná naděje.

Zakončení školního roku a oslava 25 let kněžství otce Vítky

V pátek 17. června jsme se sešli na mši svatě pro děti a rodiče, abychom poděkovali za uplynulý školní rok a také za 25 let kněžství otce Vítky. V závěru mše svatě otec Vladislav poděkoval vedoucím sborečku děvčat a ministrantů a Vítkovi předal mu malý dárek.

Po skončení jsme byli pozváni na setkání na farní zahradě. Bylo pro nás připravené nejen dětmi oblíbené občerstvení v podobě palačinek či párků v rohlíku, ale také opékání buřtů a pro děti soutěžní stanoviště.

Slavnost Božího Těla

V neděli 19. června jsme se sešli při společné mši svatě, abychom oslavili slavnost Těla a Krve Páně. Zaplněný a slavnostně vyzdobený kostel doplnily také malé družičky. Otec Vladislav v promluvě připomněl, že Bůh naše „málo“ spojené s ochotou může proměnit v zázrak.

Mše svatá vyvrcholila slavnostním průvodem v centru města a svátostným požehnáním. *up*

Poděkování za 25 let služby ve farnosti

Dovolím si touto formou poděkovat katechetce a pastorační asistentce Veronice Poslušné. Málokdo ví, že v naší farnosti oslavila o prázdninách 25 let služby.

Chceme vyjádřit vděčnost za dlouholeté pracovní nasazení, vedení dětí v katechetické službě, pastoračních činnostech a sestavování farních novin.

Přejeme do dalších let spoustu sil, radost z vykonané práce a Boží požehnání.

Pastorační rada farnosti

Generální úklid kostela před poutí

V pondělí 25. a v úterý 26. července se konal velký úklid našeho kostela.

Celkem se nás v průběhu obou dnů sešlo možná okolo 40 osob. Dorazili ženy i muži z řad mládeže, seniorů i pracujících, kteří přišli v době své dovolené.

Děkujeme všem, kdo zareagovali na výzvu zapojit se do úklidu. Díky tomu se vyčistilo a opráškilo vše, co bylo naplánované: lavice, oltáře, zpovědnice, kůrky, schodiště na kůr, podlahy, mříže i sakristie. Nastoupilo také několik žen na leštění svíců a čištění oltářních nádob, jako jsou kalichy, konvičky, tácky, misky a také monstrance. Uklízelo se také v kapli Jana Pavla II. v parku.

Děkujeme opravdu ze srdce vám všem, kteří jste měli čas přijít a pomoci. A také patří poděkování ženám, které připravily svačínové pohoštění.

lm

O PRÁZDNINÁCH SE ZAČALA PSÁT NOVÁ KAPITOLA ŽIVOTA NAŠICH FARNOSTÍ

Když se jednoho aprílového večera otec Vladislav dozvěděl o přesunu do Kutné Hory, došlo mu, že ho kromě přípravy předávky pěti farností bude čekat velké stěhování a tomu předcházející úklid. Během června a července se na faře se začaly shromažďovat banánové krabice, v kostele se objevily k rozebrání knihy, obrazy a další předměty z pokladů otce Vladislava. A nakonec takové stěhování přináší i užitečný úklid, protože několik krabic nakonec neodjelo do Kutné Hory, ale do sběrného dvora.

Mezitím dobrovolníci byt po otci Vladislavovi vymalovali a uklidili, aby se sem koncem srpna mohl otec Jan nastěhovat. Vše nakonec díky mnoha spolupracovníkům a Boží režii dopadlo skvěle a nyní se určitě postupně zabydluje v novém prostředí.

V polovině srpna, na poutní slavnost našeho kostela, jsme připravili rozloučení s otcem Vladislavem. Na pastorační radě jsme se domluvili, i na základě přání pana děkana, že loučení rozdělíme do tří bloků. A tak se stalo. Prožili jsme dopolední slavnostní mši svatou, na jejímž konci jsme otci Vladislavovi oficiálně předali květinu s poděkováním. Oběd probíhal v tradičním duchu a odpoledne jsme se sešli ještě dvakrát: v kostele, abychom předali dárek a mohli promluvit jednotlivé zástupci různých skupin ve farnosti, zazpívaly jednotlivé školy, program obohatily také tanečnice pod vedením Pavlínky Lipenské a slovo měl i pan starosta. Hodinový program završilo děkovné Te Deum a slavnostní požehnání.

Od 16 hodin jsme mohli být účastníky zábavního programu moderovaného Honzou Sedláčkem a doprovázeného hudebním uskupením Honzy Hrodka. Mohli jsme si připomenout důležité okamžiky jednotlivých let působení otce Vladislava a také vtipné zpěvy o „Přemístění našeho děkana...“ Nechyběl program pro děti a večerní Koncert pro Tebe. Podrobněji se o tom všem můžete dočíst v příloze tohoto čísla.

Ve středu 17. srpna se po 17 letech konala velká předávka farností našeho pastoračního obvodu. Do farnosti přijel opět otec Vladislav, generální vikář Mons. Jan Paseka a nemohl chybět nový duchovní správce Jenda Pitřinec. Po návštěvě kostelů následovalo předávání úřadu a mnoha důležitých informací, které nelze na jednom setkání obsáhnout. V povídání jsme pokračovali i při společném obědě na balkoně fary. Ale všechno jednou končí, odpoledne otec Vladislav naložil ještě nějaké „zbytky“ i kolo a odjel už doopravdy. S otcem Janem jsme hned začali řešit některé důležité věci jako převod energií, kalendář apod.

V neděli 4. září jsme na obou bohoslužbách přivítali našeho nového duchovního správce otce Jana Pitřince. Sám hned zmínil, že ho můžeme oslovovat otče Jendo. Mše svatá v 8.30 byla i se slavnostním průvodem zezadu kostela. Asi většina z nás byla naplněná očekáváním. A možná, abychom si tuto chvíli odlehčili, jsme sledovali, jak otci Jendovi padnou nově pořízené ornáty. S ulehčením musíme konstatovat, že mu sluší!

Všechny si nás získal kázáním nejen pro děti, zpěvem modliteb i smyslem pro humor. Po mši svaté byla ještě příležitost k osobnímu setkání a bližšímu poznání v Misijské cukrárně, děti se s ním setkaly a také pak zabavily při Misijském klubku.

Hned odpoledne sice ještě nastoupil na několikadenní duchovní cvičení, ale již v pátek 9. září se setkal s mládeží při mši svaté a po ní i na faře.

Těšíme se na společnou cestu k Bohu i sobě navzájem a vyprošujeme mu hodně Božího požehnání, síly, trpělivosti i radosti.

vp

Ze života farnosti...

CHALOUPKY DĚVČAT, BRANNÁ 10.—16. ČERVENCE

Letos jsme se s děvčaty z naší farnosti opět vydaly prožít společný čas mimo naše domovy, vlak směr Branná v Jeseníkách odjížděl 10. července. Čekal nás týden plný zážitků i napětí v podobě táborové etapové hry. Přenesly jsme se na území Francie do dob stoleté války mezi Anglií a Francií. Nejdůležitější postavou a průvodkyní se nám stala sv. Johanka z Arku.

Seznamovali jsme se s jejím životem, a to již od jejího dětství. Učily jsme se pracovat, aniž bychom si nařikaly na to, jak je to obtížné. Johanka v dětství ráda pomáhala na statku svým rodičům, i na nás tedy čekaly různé práce, třeba vaření bramboračky v kotlíku na ohni. Dozvěděly jsme se, že Johanka slyšela hlasy svatých a bylo jí sděleno, aby šla za budoucím králem Francie a osvobodila s jeho armádou město Orléans.

Celý týden jsme se tedy snažily s Johankou osvobodit Francii, nebylo to jednoduché. Musely jsme se toho hodně naučit, podstoupily jsme rytířský výcvik a následně jsme byly pozvané na středověký turnaj. Tohoto klání se zúčastnil i P. Vladislav, který se velmi obstojně zapojil do soutěže v přetahované J. Potom jsme se spolu s ním odebrali do kostela sv. Michaela archanděla, kde jsme se mohli setkat s Ježíšem při krásné mši svaté.

Nechyběla ani noční hra „Za mečem sv. Johanky“ a výlet do okolní hornaté krajiny. Došli jsme ke skalám a k vodopádu Hučavy. Každý den jsme obdržely denní tisk Hlas Galie, ve kterém jsme se dozvídaly informace z aktuálního dění ve Francii, také jsme se učily některá francouzská slovíčka. Kromě toho, že jsme putovaly po mapě s Johankou, potřebovaly jsme získat rytířské ctnosti do svého osobního erbu (mírumilovnost, střídmost a vytrvalost, čínorodost a zručnost, pokora a statečnost, velkorysost, přejícnost a pozornost, víra, naděje a láska).

Johanku sice stihl nelehký konec, ale za svou odvahu a věrnost Bohu se stala světicí, která nám může být příkladem ve své odvaze a veliké a živé víře v Boha. O jejím příkladu a svatosti, která je pro všechny, si s námi v pátek přijely popovídat sestry Helena a Klára ze Společnosti sester Ježíšových, jsme moc vděčné i za jejich návštěvu.

Všem děvčatům patří poděkování za to, že doputovala až na konec mapy a získala potřebné ctnosti. Odměna byla sladká J. Velké poděkování si zaslouží i vedoucí, které letošní chaloupky připravily.

Útržky z kroniky:

Neděle: „Potom jsme šly za neznámou postavou, u které se nám otevřel poklad s náhrdelníky a korálky.“

Pondělí: „Po poledním klidu jsme si zahrály duchovní AZ-kvíz.“

Úterý: „O půlnoci nám začínala noční hra, šly jsme po svíčkách a po šipkách, měly jsme najít čtyři poklady a Johancin meč.“

Středa: „V 16.30 byla v kostele sv. Michaela mše svatá, na kterou přijel i pan farář Vladislav Brokeš. Bylo to super.“

Čtvrtek: „Znaveni jsme se vrátili do Branné na faru. Oblékly jsme si středověké šaty a šly jsme na korunovaci dauphina Karla VII.“

Tereza Jakubcová

MINISTRANTSKÝ TÁBOR, 10. –16. ČERVENCE

Letošní ministrantská chaloupka se stejně jako v minulém roce uskutečnila v Bystrém v Orlických horách.

Téma chaloupky vycházelo z knihy J. R. R. Tolkiena Pán prstenů: Společenstvo prstenu a navázalo na minulý ročník s tématem Hobit. Kluci jakožto hobití družiny z jednotlivých hobitích rodů doprovázeli Froda na nelehké cestě s Prstenem moci k Hoře osudu, v čemž by měli i příští rok nadále pokračovat.

Celotáborovou hrou nás provázal chodec Aragorn a čaroděj Gandalf Šedý a to nejen během her, ale i také i ve scénkách, které dotvářely atmosféru putujícího společenstva a také spojovaly a vysvětlovaly jednotlivé události příběhu.

Na chaloupce jsme mimo celotáborové hry získávali potřebné informace k ministrantské službě a osvojovali jsme si ministrantské dovednosti v každodenních vzdělávacích skupinkách. Tyto nabyté dovednosti jsme mohli ihned využít při mších sv., které kluci doprovázeli mimo ministrantské služby také hraním na hudební nástroje a zpěvem.

Na chaloupce se vždy snažíme vytvořit partu kluků, kteří si vytváří a utužují přátelství mezi sebou, skupinu, která se společně dokáže bavit, řešit problémy, a hlavně se společně modlit a růst pro tento svět i pro Boží království.

Petr Pírk

Společenství našich farností...

Misijní klubko

Naši milí misionáři,

i když jsme se přes prázdniny nepotkávali na Misijním klubku, určitě jsme se však viděli na jiných farních akcích, táborech či mši svaté... Od září se můžeme těšit na naše pravidelné setkávání na faře

Ústí v červeném sále po mši svaté (pro ostatní bude připravena Misijní cukrárna).

Po celý školní rok si budeme povídat o zemích, kde a jak aktuálně misie pomáhají. Nebude chybět ani vyrábění, tvoření a nejrůznější hry. Těšíme se na vás všechny a rádi uvidíme i nové tváře! Tak neváhej a přijď!

Další setkání misijního klubka: neděle 25. září a 23. října nás čeká misijní neděle.

Kolektiv vedoucích Misijního klubka

Kurz Samuel – naděje hledajících

Již delší dobu probíhá v různých diecézích České republiky Kurz Samuel a loni byl poprvé pořádán i v Královéhradecké diecézi. Konat se bude i v letošním školním roce. A co to vlastně je?

Kurz Samuel je dílo italského kardinála Martiniho, který si uvědomil, že náboženské vzdělávání v církvi zpravidla končí náboženstvím a že církve mladým lidem po náboženství neposkytuje víceméně žádné systémové vzdělávání, resp. poznávání Boha. Uvědomil si možná dokonce to, že lidé v Bohu věří, ale vlastně nevědí, co to znamená. Věří v Boha, ale nepoznali Ho. Proto kardinál Martini sestavil kurz, který si klade za cíl dopřát především mladým lidem poznat Boha a přizvat Ho do jejich rozhodování a do jejich života vůbec. Poznat Boha – ne o Ném slyšet, ale skutečně a osobně Ho poznat, naučit se Mu naslouchat a rozmlouvat s Ním, naučit se s Ním žít. Naučit se s Ním žít a milovat Ho jako životem poznanou osobnost.

Když kardinál Martini kurz zahajoval, obával se, jestli o něj vůbec někdo bude mít zájem. Nakonec měl hned v prvním ročníku účast přibližně 200 lidí. Od té doby prošlo Kurzem Samuel několik tisíc mladých. Díky tomuto zjevnému smyslu kurzu došlo k jeho postupnému rozšiřování do dalších zemí, až se dostal i do naší diecéze.

Kurz Samuel vedou vzdělané zasvěcené osoby. V první řadě sr. Olga Zelená ze Společnosti sester Ježíšových, která s ním má zkušenosti z Olomoucké arcidiecéze z předchozích let a která jej nyní v Královéhradecké diecézi vede. Tím tvoří jakousi styčnou osobu, na kterou je možné se kdykoliv obrátit a se kterou je možné kdykoliv během kurzu počítat. Dále jí pomáhají skvělí kněží, otcové Jan Uhlíř a Jan Linhart, kteří jednoznačně mají ostatním co říct, každý svým osobitým, milým a nevtrlivým způsobem; vždy kvalitně, ale nezdířka s jemným humorem. Spolu tak tvoří kvalitní tým, který dokáže mladé lidi lačnické po nalezení své životní cesty a poznání Boha přivést (nebo minimálně blíže nasměrovat) k jejich vytouženému cíli.

Kurz Samuel je tedy jedním z možných způsobů, jak nalézt svoji vlastní cestu k Bohu ve svém životě, cestu k Bohu, kterého budu osobně znát (v rámci lidských možností). Co je ale potřeba udělat? V první řadě je třeba se do kurzu přihlásit. To není těžké.

Stačí napsat e-mail na uvedený kontakt a přiložit „motivační dopis“. Někomu to může znít hrozně, ale stačí prostě jednoduše a upřímně vypsát, z čeho pramení moje touha kurz absolvovat. Následovat pak bude osobní setkání s krátkým pohovorem, ve kterém se každý dozví podrobnosti o kurzu a jeho náplni.

Samotný kurz pak probíhá formou denních meditací Písma a večerního zpytování svědomí, což je důležité pro poznání samotného Boha, ale i pro poznání sebe sama – svých kvalit i nedostatků (obojího máme všichni spoustu – jsme přeci „jen“ lidé, ale jsme přeci i Boží stvoření). Další součástí kurzu pak je jedno setkání měsíčně, kde se všichni účastníci setkají společně s vedoucími, popovídají si vzájemně o tom, jak se jim v uplynulém měsíci dařilo, vyslechnou si dobré rady do dalšího měsíce (a celého života) a působivé katecheze na témata blízká meditacím a společně se pomodlí u Nejsvětější svátosti oltářní. Kurz pak vyvrcholí závěrečnými exerciciemi, kde má člověk dostatek prostoru pro rozmluvu s Bohem a naslouchání Jeho hlasu.

Kurz sice vyvrcholí exerciciemi, dalo by se říci skončí, ale plody kurzu bude možné sklízet ještě dlouho poté, možná celý život, a to aniž by si to člověk kolikrát uvědomil. Jestliže tedy nevíš, kudy kam, plácáš se v životě a upřímně hledáš svoji cestu, na kterou tě Bůh osobně nadimenzoval / nakonfiguroval / vybavil / stvořil, je Kurz Samuel skvělou možností, jak začít žít živý a láskyplný vztah s Bohem. Bůh totiž nevykopává dveře a nevloupává se do bytů, naopak: stojí u dveří, klepe a čeká, až mu otevřeš. Neboj se Mu otevřít. Když to uděláš, vstoupí do Tvého života požehnání.

Pokud bys chtěl ještě nějaké informace, nestyď se mě oslovit (vorel.v@centrum.cz nebo jsem každou chvíli v kostele). Nebo se můžeš obrátit přímo na sr. Olgu (kurzsamuel.dhk@gmail.com)

Vojta Vorel

MLÁDEŽ NA CSM V HRADCI KRÁLOVÉ

V srpnu letošního roku (9.-14.8. 2022) se v Pokladnici Evropy – věnném městě královny Elišky Hradci Králové – uskutečnilo celostátní setkání mládeže. Účastníci, včetně našeho spolča, přijížděli v úterý v odpoledních hodinách a poté, co si vystáli dvouhodinovou frontu před centrální recepcí (vlastně i vedle ní a za ní – fronta byla až za dva rohy), se šli ubytovat. My jsme měli to štěstí, že jsme byli ubytováni na dvoulůžkových pokojích vysokoškolských kolejí – nutno dodat, že jsme na každém pokoji byli skutečně jen dva.

Zahájení programu bylo na „hlavní stage“ (čti: stejdi) – tedy na centrálním pódiu, které bylo postaveno na volném prostranství u Univerzity Hradec Králové. Ve středu pak začal program v pravidelném schématu. Ráno snídane v jídelně na kolejích a přesun na dopolední katechezi na hlavní stage. Tamní program byl v zásadě směsicí kvalitního programu, kde šlo především o obsah, a hrané zábavy, která sloužila pro odlehčení a zaujetí.

Do kvalitního programu se mohou kromě praktických informací řadit především katecheze na různá témata, které měli na starosti zejména kněží, ale i někteří laici. Jako předěl mezi vzděláním a zábavou lze zařadit sdělování praktických organizačních informací, které humornou formou předával „mladý stařec“ a zábava s přidanou hodnotou bylo „povídání“ o svatém Pavlovi, které nás provázelo celým setkáním ve formě scének a „Cestovatelské rubriky“ po Pavlových stopách.

Vždy v 11:30 byla mše svatá, kterou celebroidal některý z biskupů, a poté oběd. Na ten se hned ve středu udělala taková fronta, že ve čtvrtek velká část Božího lidu přehla již po přijímání a další část hned po požehnání začala doslova pádit do svých stravovacích zařízení jako při Corrida de toros.

Odpoledne se neslo ve znamení volitelného programu. Ve středu i ve čtvrtek bylo možné si vybrat z přednášek, workshopů nebo koncertů, byla možnost i navštívit psychologické

poradny, zajít na adoraci nebo se pomodlit u ostatků bl. Carla Acutise, patrona mladých a ajťáků. Večer následovala večere a večerní katecheze.

Páteční program se nesl až do oběda ve stejném duchu. K obědu byla bageta. Odpoledne probíhalo „Svědectví skutkem“, kdy jsme v různých skupinkách vyšli do města a svědčili skutkem. Na výběr byly různé okruhy svědectví – úklid města a veřejných prostor, návštěva klientů v azylových domech a lidí bez domova nebo zvaní na večerní program na Velkém náměstí.

Večerní program na Velkém náměstí zajistila slovenská skupina Godzone. Její nástup byl vskutku netradiční, plný rytmů a hlasité hudby, bohužel i v kombinaci s poněkud nedobrym ozvučením. Napříč vystoupením se však hlasitost snižovala a večer, který kromě hudební produkce obsahoval i osobní svědectví, skončil v tiché adoraci za město.

V sobotu byl program s rodinami účastníků se mládeží, který se nesl v podobném duchu jako v předchozích dnech. Sobotní den – a vlastně tak trochu i celé setkání – vyvrcholil večerní vigilií na hlavní stage. Celý večer byl pojat jako modlitební večer s prosbou o dary Ducha svatého pro službu a svědectví. Pro mnohé byla tato večerní modlitba nejintenzivnějším zážitkem celého setkání. Úplnou tečkou setkání byla v neděli dopoledne závěrečná slavnostní mše svatá.

Různým lidem se líbily různé aktivity napříč nabídkou, dokonce i diskusní skupinky, ve kterých jsme si s náhodně vybranými neznámými kamarády povídali o tématech z katechezí, se těšily až nečekané oblíbenosti. Jisté kontroverze vzbuzovalo netradiční pojetí chval s Godzone, ale i to si nakonec své příznivce našlo. Pro většinu mladých z našeho společenství se jednalo o největší zážitek z letošních prázdnin.

Vojta V.

Společenství našich farností...

V pondělí 20. června tohoto roku jsme se s Abraham klubem vydali na výlet do nedalekého města Králík.

Toto příhraniční městečko, nacházející se u polských hranic, jistě většina z nás dobře zná. Skoro každý si hned představí kopec nad městem s poutním kostelem zasvěceným Panně Marii – Hora Matky Boží u Králík.

My jsme se ale nejprve zastavili v centru města, na náměstí, kde se nacházejí hned dvě budovy muzea. Městské muzeum a ve vedlejší budově Východočeský památník celnictví a Památník obětem internace, který byl v roce 2019 přestěhován z kláštera na Hoře Matky Boží u Králík. Obě tyto zmiňované expozice byly právě prvním cílem našeho výletu. Poté jsme měli domluvenou prohlídku zdejšího farního kostela, zde nás provázela hodná paní kostelnice.

Tato část programu nám vydala skoro na celé dopoledne a následně nás čekal pěší výstup k poutnímu areálu nad městem. Ve chvíli, kdy se ti zdá, že jsi zdatnější z nás vydali na pěší výstup s modlitbou růžence, ještě svítilo sluníčko. My ostatní jsme nasedli do autobusu a těšili jsme se na modlitbu růžence v chládku kostela, ale již během jízdy v serpentínách jsme pozorovali, jak se rychle začíná obloha zatahovat a temnit. Rozhodli jsme se proto jít zrovna do poutního domu, kde jsme měli zamluvený oběd. Růženec jsme se pak nakonec pomodlili v kapli tohoto domu.

Někteří s obavou pozorovali, jak se dešť a bouřka nezadržitelně blíží, a s napětím čekali, kdy se ukáží první pěší poutníci. Dopadlo to dobře, slejvák začal, až když už byli všichni pod střechou. Tak jsme se ve zdraví potkali všichni u společného oběda.

Po něm nás čekal ještě vrcholný bod programu, to byla mše svatá, a prohlídka ambíto se zajímavým průvodním výkladem, který pro nás měla připravený paní Ludmila Horáčková, která zde slouží jako kostelnice, pastorační asistentka a prodavačka v obchůdku.

Hlavní pro nás ale bylo společné setkání při mši svaté, kterou pro nás sloužil náš pan děkan Vladislav Brokeš, kterému jsme pak nakonec poděkovali nejen za všechny společné výlety, ale i za všechna společná setkání, a předali jsme mu symbolické dárky – růženec, svíčku a oplatky. Popřáli jsme mu také klidný a požehnaný začátek v nové farnosti.

Za hezkého počasí bylo v plánu ještě jít okolo Mariánského pramene a porozhlédnout se po okolí i z nedaleké rozhledny, ale protože bylo deštivo, odjeli jsme domů o něco dříve, než jsme plánovali. Výlet byl pěkný, budeme na něj rádi vzpomínat, i když s nádechem nostalgie, protože byl poslední s otcem Vladislavem. Společně jsme se modlili, zpívali rytmičké písničky z našeho zpěvníčku, a otec Vladislav také poprvé vyšel na kopec pěší cestou, jak sám řekl. Nakonec jsme se také všichni společně vyfotili a fotku jsme přidali do památné fotoknihy pro otce Vladislava.

Záříjové setkání plánujeme mimořádně na **úterý 27. září 2022** v 15.30 hodin na faře a hostem bude otec **Jan Pitřinec**, náš nový duchovní správce.

Za společenství Abraham klubu se na Vás těší
L. Moudrová a R. Kubátová

JEDNOTA OREL ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Bowling členů Orla

Na zakončení školního roku se v den před vysvědčením 28. června sešlo celkem 27 hráčů na turnaji v bowlingu. Hrál se na 4 dráhách a hráči byli rozděleni do dvou kategorií, které byly samostatně vyhodnoceny – kategorie dětí a dospělých. Jsme rádi, že jsme mohli takto společně prožít zakončení školního roku a utkat se v přátelské atmosféře na turnaji. Těšíme se na další, který proběhl v září. Turnaj se uskutečnil díky finanční podpoře města Ústí nad Orlicí.

Poutní den – program pro děti

V neděli 14. srpna, kdy jsme v Ústí nad Orlicí slavili poutí Nanebevzetí Panny Marie, se konal poutní den s programem pro děti. Členové Orla si pro děti připravili stanoviště v parku u kostela. Tématem byla námořnická plavba a děti si tak mohly vyzkoušet všelijaké námořnické dovednosti. Bylo připraveno celkem 9 stanovišť, kde si vyzkoušely jak vědomostní dovednosti, tak fyzické a kreativní. Celkem se programu zúčastnilo 75 dětí. Děkuje všem, kteří se do programu zapojili.

Rozloučení s o. Vladislavem

Před začátkem prázdnin jsme se na poslední radě Orla rozloučili s o. Vladislavem, který byl naším duchovním rádcem od samého obnovení Orla v Ústí nad Orlicí v roce 2018.

Umožňoval nám scházet se na faře, podporoval nás při pořádání jak kulturních, tak sportovních akcí a zúčastnil se všech zasedání rady Orla. Jsme rádi, že rovněž každoročně na podzim sloužil spolu s o. Jindřichem mši sv. za všechny členy. Patří mezi zakládající členy a po celou dobu fungování velmi podporoval naši činnost, za což mu děkujeme a vyprošujeme hojnost Božího požehnání v novém působišti. *Orlové*

Sledujte naši činnost na webových stránkách www.oreluo.webnode.cz a na facebooku pod názvem „Orel jednota Ústí nad Orlicí“, kam umísťujeme také fotky z našich akcí a další pozvánky.

Pravidelná cvičení ve školním roce 2022/2023

Cvičení „Aby záda nebolela“

Zveme vás každé úterý v čase od 19.00-20.00 na cvičení „Aby záda nebolela“ v tanečním sále v budově DDM, které vede Pavla Nedvědová.

Cvičení je určeno pro všechny věkové kategorie a je zaměřeno na protahování jednotlivých částí těla.

Cena: 30 Kč členové Orla, 50 Kč nečlenové.

S sebou si vezměte karimatku a pohodlné oblečení.

První cvičení bude v úterý 6. září.

Kurzy sebeobrany GAKU-DO

Zveme vás na kurzy sebeobrany Gaku-do, které budou každé úterý v čase od 18.00 do 19.00 od 6. září v tanečním sále v budově DDM a vede je Mgr. René Nedvěd.

Kurzy vás naučí: jak se bránit, zvýší vám kondici a sebevědomí, naučí vás, abyste v konfliktní situaci nepropadli panice a věděli si rady apod.

Cena pro členy je 40 Kč a pro nečleny 70 Kč. S sebou si vezměte pohodlné oblečení.

V případě jakýchkoliv dotazů se na nás můžete obrátit na e-mailu: oreluo@seznam.cz *Orlové*

Každoročně jsou letní měsíce časem prázdnin, dovolených a zaslouženého odpočinku, ale letošní letní období bylo pro nás a naši farnost zcela odlišné, protože právě v tomto čase jsme měli plno práce s přípravami a organizačním zajištěním tří stěžejních akcí.

Červen

V rámci akce Noc kostelů 2022 jsme uspořádali farní sbírku na podporu činnosti Základní speciální školy Neratov. Sběrka se nám vydařila, vybrali jsme úžasných 6000 Kč, za které mohla škola zakoupit nezbytnou speciální pomůcku, a to sedačku pro handicapovanou Martinku.

Z výsledku sbírky mají členové farní rady velkou radost, protože dobrá věc se podařila, vždyť nová polohovací sedačka holčice velice usnadní běžný život.

Paní ředitelka ZŠ slíbila, že nám pošle aktuální fotku Martinky, ale až poté, co se jí Martinka vrátí z lázeňské péče opět do školy. V příštím čísle Inufu vám tedy budeme moci dívčenko v nové sedačce představit.

Červenec

Letošní červenec byl v duchu loučení, protože nám odcházela na novou faru náš pan děkan, otec Vladislav. Přípravy na rozlučku probíhaly několik dní před stanoveným termínem, kterým byla neděle 17. července. Nedělní program jsme zahájili mší svatou v 10 hodin v kostele sv. Víta. V závěru mše svaté jsme Vladislavovi poděkovali za jeho obětavou službu pro naši farnost. Předali společný dar a ještě jsme mu do Kutné Hory popřáli hodně štěstí, ochranu Panny Marie, hojnost darů Ducha svatého, aby se mu prostě stále dařilo. Poté jsme se přesunuli do společenského centra OU České Libchavy, kde byl připraven chutný oběd a spousta především sladkých dobrot. Po obědě přátelské posezení pokračovalo dalšími gratulacemi. Gratulanty byli starosta a místostarostka obce České Libchavy, starosta obce Hejnice a další hosté. Následně proběhlo krájení velkého dortu a společné focení. Akce se protáhla do pozdních odpoledních hodin. Jídla, pití bylo dostatek a prima nálada rezonovala sálem.

Za vzornou obsluhu všech cca 70 hostů moc děkujeme všem členům rodiny Bašníkovy, Radkovi Borovičkoví a jeho dvěma chlapcům Toníkovi a Honzíkoví, Honzovi Myšákoví a také naší Liduše Papáčkové.

Vše se vydařilo a nám už zbyly jen hezké vzpomínky.

Srpen

V sobotu 13. srpna pořádala naše farnost jednodenní výlet do hanácké metropole, do města Olomouc. Autobus s výletníky vyjel ráno o půl osmé z Českých Libchav. Cestou jsme v Libchavách a v Ústí nad Orlicí nabírali několik dalších účastníků výletu a našeho otce Vítka Horáka. Po desáté hodině jsme stáli před katedrálou sv. Václava v Olomouci, kde jsme měli zadanou mši svatou na 11. hodinu. Mše probíhala u hlavního oltáře, celebroid ji otec Vítek. Všichni si ze mše svaté odnášeli krásný duchovní prožitek, protože interiér centrálního prostoru katedrály, vyhrazený jen pro naši 45 člennou skupinu, umocnil výjimečnost daného okamžiku.

Po společném obědě jsme se museli rozdělit na dvě skupiny, abychom mohli absolvovat komentované prohlídky Arcibiskupského paláce a katedrály sv. Václava včetně její krypty. Ve čtyři odpoledne byl hlavní program vyčerpán, a tak jsme si dali rozchod. Většina z nás chtěla ještě navštívit obě krásná olomoucká náměstí. Po sedmnácté hodině jsme již náležitě unaveni nasedali do autobusu a následovala cesta domů.

Všichni výletníci vytvořili super skupinu. Počasí nám také přálo, nepřešlo, ani nebylo příliš velké vedro, no prostě akorát. Výlet se po všech stránkách vydařil, a proto možná příští rok zase někdy pojedeme.

Závěrem vám všem, milí čtenáři měsíčníku INUF, přejeme krásné, slunné babí léto a pěkný, barevný podzim.

Farníci z Českých Libchav

Z FARNOSTI ŘETOVÁ

Pout' v Řetově

Dne 24. 7. jsme v Řetově slavili poutní mši sv., kterou sloužil otec Vladislav. Byla výjimečná tím, že jsme se s ním při ní i rozloučili. Každoročně se poutní mše sv. (od doby, kdy byl žehnán hasičský prapor) účastní i zástupci z řad dobrovolných hasičů Řetová. Nejinak tomu bylo i letos. Je to od nich hezký skutek, protože ve většině případů jsou to lidé „nekosteloví“. Však také za jejich přítomnost jim otec Vladislav náležitě poděkoval při závěrečných ohláškách. Otec nám při homilii připomněl život patronky řetovského kostela sv. Máří Magdalény, její pokoru a obrácení k víře, díky níž se jí dostalo milosrdenství a prvenství při Ježíšově vzkříšení.

Na závěr mše sv. jsme poděkovali otci Vladislavovi za jeho krátké, roční, působení v naší farnosti a zároveň popřáli vše dobré do jeho nového působistě. Byl mu předán dar – fotky se vzpomínkami od farníků a další drobnosti.

Po mši svaté se konala „farní snídaně“, kde byla možnost si s otcem ještě popovídat a osobně se rozloučit. I když je to loučení jen symbolické. Totiž Kutná Hora je za rohem a jak otec Vláďa zmínil, všichni jsme vítáni...

Marie Kovářová

Požehnání školákům

Lze lépe vkročit do nového školního roku než s Boží pomocí? Všichni víme, že ne. A proto 4. 9. při mši svaté dostali školáci, studenti a učitelé požehnání. Ale nebyla to jen tak obyčejná mše, byla přímo slavnostní. Celebroval ji o. Vít a častokrát zdůrazňoval, že na nic nejsme sami.

Hudbu si připravily děti z farnosti. Nutno napsat, že ačkoliv mši sv. doprovázely poprvé, hrály opravdu báječně. Všichni jsme odcházeli naplněni radostí a s jistotou, že Bůh je s námi.

Radka Mazurová

Farní snídaně se uskuteční 11.9. po mši svaté. Všichni jste srdečně zváni.

28. 9. 2022 od 15.00. vás zveme na **poutní mši svatou** do kaple sv. Václava v **Řetůvce**.

Z FARNOSTI SOPOTNICE

16. června jsme při mši svaté pogratovali o. Vítkovi k jeho 25. výročí kněžského svěcení a také k jeho svátku, který oslavil o den dříve. Vyprošujeme mu na přímluvu sv. Víta hojnost Božího požehnání do dalších let.

Po celý měsíc červen pokračovaly ve zvýšeném tempu práce na vybavování fary, protože se kvapem blížil 19. červen – požehnání nové farní a školní budovy. Finišovala montáž odkládacího pultu ve společenské místnosti, montáž garnýží a instalace záclon a závěsů na celé faře a obklady obou kuchyňských linek.

Na 3. červnovou neděli (19. 6.) připadla přeložená slavnost Těla a Krve Páně, která měla pro celou naši farnost velký význam. Po slavnostní liturgii, při níž jsme přijali eucharistické požehnání, následovalo žehnání nové farní a školní budovy. Prosluněné odpoledne přijímala Sopotnická dechovka a pečená žebra z místní pece. Také jsme měli možnost rozloučit se s o. Vladislavem a vzpomenout na vše dobré, co se nám společně podařilo. Věříme, že nám nová fara bude dobře sloužit a budeme se zde moci scházet a vytvářet společenství.

Závěrem měsíce nás zastihla smutná zpráva. Pán si k sobě povolal dlouholetého farníka p. Josefa Hájka. Na jeho poslední cestu jsme ho vyprovodili 1. července. Odpočinutí lehké dej mu, Pane, a světlo věčné ať mu svítí.

10. července u nás sloužil poslední mši svatou před odchodem do Kutné Hory o. Vladislav. Děkujeme mu za jeho kněžskou službu a chceme mu popřát to, co nám on sám na závěr mše svaté často říkával: „Na přímluvu Matky Boží Panny Marie požehnej Vás Všemohoucí Bůh Otec i Syn i Duch Svatý. Amen!“

Konec letošních prázdnin nám příjemněl koncert klasické hudby, který se uskutečnil v sobotu 27. srpna v našem kostele. Vystoupila na něm čtveřice účinkujících, která obsáhla hru na varhany, housle, klarinet a zpěv. Zazněly skladby starých mistrů, jako Johanna Sebastiana Bacha či Wolfganga Amadea Mozarta, ale také skladby autorů mladších, například Williama Gomeze. Koncert se setkal s velkým ohlasem početného publika, a proto bychom ho chtěli v příštím roce zopakovat.

Děkujeme všem, kteří se jakkoli podíleli na přípravách a průběhu žehnání nové farní a školní budovy a také na přípravě koncertu. Pán Bůh zaplať!

Farníci ze Sopotnice

Konec školního roku jsme v neděli 26. června oslavili farním dnem, který byl pořádán u příležitosti rozloučení s otcem Vladislavem.

Společně strávená neděle byla zahájena mší svatou, kterou sloužil pan děkan osobně. Hudebně ji doprovodila naše rytmická schola. Jsme moc rádi, že za hudební nástroje zasedají také naši mladí muzikanti. V závěru mše předali manželé Pecháčkovi P. Vladislavovi dar od farníků.

Celý den pokračoval ve velmi přátelském duchu. Dva tatínci se nenechali odradit manželkami a připravili pro všechny oběd. Moc dobrý gulášek.

Manželé Hájkovi, z Klubu Salesiánského hnutí mládeže Kostelec nad Orlicí, z. s., po obědě zabavili děti několika stanovišti s hrami a úkoly na téma Anděl Páně. Děti získaly za splnění disciplín drobné odměny. Tímto jim a jejich pomocníkům moc děkujeme za čas a hlavně nápady.

Během celého odpoledne bylo připraveno drobné občerstvení. Podávala se káva, pivo, limo, víno atd. Spousta výborných buchet a jiných pečených pochutin. Počasí nám přálo, čehož využily hlavně děti, které si hrály

na hřišti za farou. A když se k nim přidali dospělí, to bylo teprve živo. V prostorech dvora pak panoval větší klid. Bylo tu možné si nerušeně popovídat, a hlavně se osobně rozloučit s naším děkanem Vladislavem.

V neposlední řadě děkujeme P. Vítkovi i P. Jindřichovi, že přijali pozvání a poctili nás svou návštěvou. Tato neděle byla dalším krásným, společně stráveným dnem v naší farnosti.

Během prázdnin se při mších svatých kostel zaplňoval. Pozdější čas nedělních mší využívají i rodiny s malými dětmi z okolí.

Do našeho společenství jsme 21. srpna přivítali malou Terezku Trávníčkovou. Pokřtil ji P. Vítek při mši svaté, kterou hudebně doprovodila místní rytmika.

Prázdniny skončily, P. Jindřich po mši svaté první zářiovou neděli požehnal školáky i s aktovkami, učitele, rodiče a všechny vychovatele či vychovávané. Všem přejeme úspěšný rok.

Od pana kostelníka

Kolem kostela je stále co dělat. Chtěl bych znovu poděkovat všem, co se starají o výzdobu kostela, o jeho úklid i praní kostelního prádla (ubrusů, alb a dalších věcí).

Těž děkuji několika mladým mužům, kteří ostříhali keře před kostelem u sv. Josefa, kříže a Panny Marie. Také se musela několikrát posekat tráva u fary, která letos hodně rostla. Díky.

Je hezké, že máme zájem, aby střed obce kolem našeho kostela sv. Mikuláše pěkně vypadal.

Katecheze Dobrého pastýře

Letošní školní rok budou tyto skupinky:

- 1.-3. tř. - Katecheze Dobrého Pastýře (KDP) - ve středu od 12.30 - povede Lenka Suchomelová
- 4.-5. tř. - v pátek od 13.00 - povede P. Vítek nebo P. Jan
- 6.-7. tř. - ve čtvrtek od 15.00 - povede P. Vítek nebo P. Jan
- 8.-9. tř. - v Ústí ve středu od 17.30
- středoškoláci - náboženství v Ústí v úterý, spolčo v pátek po mši v 18.00

Farníci z Libchav

Pozvánky, akce, nabídky...

Posvícení v Knapovci s autorským muzikálem

V rámci Knapoveckého posvícení Vás zveme v neděli 16. října 2022 do Knapovce na komediální muzikál *Legenda o zbloudilých duších*.

15.00 hodin mše svatá je v kostele sv. Petra a Pavla mše svatá s doprovodem rytmické skupiny

16.30 hodin v kulturním domě v Knapovci uvede divadelní spolek Doveda Sloupnice **autorský muzikál Legenda o zbloudilých duších**.

Po předchozím úspěšném kabaretu Český děják připravil soubor pod vedením režiséra a muzikanta Gary Edwardse další autorské představení. Komediální muzikál s živou kapelou na jevišti vezme diváky na plavbu do oblasti Bermudského trojúhelníku. Piráti hledají poklad, uklízečka kajutu, kterou má uklidit, manželé sami sebe. Najdou? V Bermudském trojúhelníku se může leckdo ztratit. Dají se tam ale objevit i netušené poklady.

Na formance v kulturním domě bude od 16 hodin zajištěné občerstvení. Knapovecké posvícení je součástí projektu Knapovecký rok podpořeného městem Ústí nad Orlicí. Těšíme se na Vás.

Zve PhDr. Jana Staňková a P. ThLic. Jan Pitřinec

Srdečně zveme na

**27. ročník
Festivalu duchovní hudby svaté Cecílie**

15. října 2022

S tímto programem:

13.00 Vystoupení chrámových sborů a varhaníků

16.00 Mše svatá se zpěvem zúčastněných sborů, celebuje: P. ThLic. Jan Pitřinec

**18.00 Slavnostní koncert
Maurice Duruflé (1902_1986): REQUIEM, Op. 9**

Účinkuje: **ENSEMBLE VERSUS**, komorní sbor pro duchovní hudbu při FF MU Brno

Řídí: **Mgr. Vladimír Maňas, Ph.D.**
Varhany: **Ondřej Múčka**

Festival se koná za podpory Pardubického kraje a Města Ústí nad Orlicí a Římskokatolické farnosti-děkanství Ústí nad Orlicí.

Vstupné dobrovolné.

Stalo se ve farnosti

V pátek 17. června jsme se sešli k závěrečné mši svatá pro děti, s přípravou ve sborečku a ministrantskou schůzkou. Zároveň jsme si připomněli 25. výročí kněžství otce Vítky.

V neděli 19. června jsme oslavili slavnost Božího Těla, letos opět s průvodem i družičkami.

Pout' v Knapovci v neděli 26. června s programem.

Prázdninové pobyty dětí se konaly od 10. do 16. července. Děvčata ho strávila na faře v Branné, ministranti prožili svůj tábor v Bystrém u Dobrušky.

Generální úklid kostela před poutí se konal 25. a 26. července.

Koncem července probíhalo na děkanství také velké třídění, balení a odvážení věcí otce Vladislava směr arciděkanství Kutná Hora.

Během léta také pokračovaly práce na obnově průčelí kostela. Nad velkým vchodem do kostela se také objevilo zrestaurované a novotou zářící zábradlí.

Poutní den s farností připadl letos na neděli 14. srpna. Tento den byl zároveň dnem oficiálního rozloučení s otcem Vladislavem. Společně prožitý den naplněný různorodým programem završil také Koncert pro Tebe.

Ve středu 17. srpna se konala po 17 letech velká předávka farností našeho pastoračního obvodu za účasti otce Vladislava, nového pastýře Jendy a generálního vikáře Mons. Jana Paseky.

Nového duchovního pastýře otce Jana Pitřince jsme přivítali při nedělních bohoslužbách v Ústí 4. září. Na konci bohoslužby dostali požehnání také školáci a učitelé.

Po mši svaté byla příležitost k osobnímu setkání v Misijní cukrárně a pro děti v Misijním klubku.

BLAHOPŘÁNÍ

V pondělí 5. září oslavil své narozeniny
otec **Jindřich**.

Vyprošujeme hojnost Božího požehnání do jeho služby.

1. Ve kterém století se narodila svatá Ludmila?

- a) v 9. století
- b) v 10. století
- c) v 11. století

2. Jak se jmenoval manžel kněžny Ludmily?

- a) Božetěch
- b) Bořivoj
- c) Bivoj

3. Svatá Ludmila se zapsala do dějin jako

- a) první česká spisovatelka
- b) první česká zakladatelka klášterů
- c) první česká kněžna, která byla pokřtěna

4. Ludmila měla pravděpodobně

- a) 2 děti
- b) 6 dětí
- c) 12 dětí

5. Dva synové kněžny Ludmily se jmenovali

- a) Spytihněv a Vratislav
- b) Miroslav a Kazisvět
- c) Ječmínek a Žito

6. Nejslavnější Ludmilin vnuk se jmenoval

- a) Vojtěch
- b) Václav
- c) Vratislav

7. Ludmila měla spory se svou žárlivou snachou

- a) Drahomírou
- b) Danuší
- c) Drahoslavou

8. Snacha nechala kněžnu Ludmilu

- a) zavřít do vězení
- b) vycestovat do vyhnanství v cizině
- c) zavraždit najatými vrahy

9. Ludmila zemřela ve věku 61 let na hradě

- a) Tetín
- b) Houska
- c) Karlštejn

10. Svátek sv. Ludmily slavíme každoročně

- a) 16. září
- b) 28. září
- c) 28. října

Vyhodnocení testu:

9-10 správných odpovědí:	Výborný výkon.
7-8 správných odpovědí:	Nebylo to špatné.
5-6 správných odpovědí:	Soustřed' se trochu víc.
3-4 správné odpovědi:	Moc toho nevíš, studuj a čti!
1-2 správné odpovědi:	Znáš toho ještě méně, než ten, o kterém se píše o řádek výš.
žádná správná odpověď:	Že tys nedával/a ve škole pozor?

Správné řešení: 1a, 2b, 3c, 4b, 5a, 6b, 7a, 8c, 9a, 10a.

© Diecézní katechetické centrum Brno

Pro vnitřní potřebu pastoračního obvodu Ústí nad Orlicí vydává:
Římskokatolická farnost—děkanství Ústí nad Orlicí, Kostelní 19
562 01 Ústí nad Orlicí
e-mail: jan.pitrinec@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla: 5. října 2022

Uvítáme všechny vaše články, dotazy, náměty.
Děkujeme za vaši finanční podporu.
Využijte naši krabici v kostele s označením INUF.
Šéfredaktor: P. ThLic. Jan Pitřinec, grafická úprava
Mgr. Veronika Poslušná, oprava textů Mgr. Jana Divišová

TISK a technická pomoc: GRANTIS s.r.o.